

عنوان مقاله:

استتار واختفای حرارتی سنگرهای انفرادی در مناطق دشت

محل انتشار:

مجله پدافند غیر عامل، دوره 12، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد کاظمی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه جامع امام حسین(ع)

صفا خزایی - دانشگاه جامع امام حسین(ع)

خلاصه مقاله:

با توجه به نقش اساسی سنگرهای انفرادی در بقاء و انجام مأموریت نیروهای خودی به ویژه در مناطق دشت، بدیهی است که دشمن برای کشف و شناسایی سنگرها، انواع متنوعی از حسگرهای هوایی و فضایی را به کار می گیرد. یکی از سامانه های اصلی کشف و شناسایی اهداف به ویژه در زمان شب، دوربین های تصویربرداری حرارتی می باشد. عامل اصلی آشکارسازی سنگرهای انفرادی در تصاویر حرارتی ناهنجاری های حرارتی در ورودی سنگرها نسبت به محیط اطراف است. این تحقیق در نظر دارد با استفاده از مشاهدات میدانی و به-کارگیری روش ارزیابی بصری، احتمال شناسایی رزمنده های مستقر در سنگرهای حفره روباه را بررسی نموده و اقدامات و ملاحظات جلوگیری از کشف و شناسایی سنگرهای انفرادی در مناطق دشت را ارائه نماید. به این منظور، ۳۶ سناریو در حالت های مختلف (ایستاده کنار سنگر، ایستاده در سنگر و نشسته در سنگر، دو زمان مختلف، روز با وجود خورشید در آسمان و هوای تاریک و در فواصل مختلف) قرار گرفته است. بر اساس نتایج تجربی به دست آمده در این پژوهش، احتمال شناسایی سنگرهای انفرادی در مناطق دشت در فواصل نزدیک بدون استتار وجود دارد. همچنین، بهترین نوع پوشش استتاری استفاده از گیاهان خشک و بی جان مربوط به منطقه می باشد.

کلمات کلیدی:

سنگر انفرادی، تصویربرداری حرارتی، استتار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1226165>

